

Daniels bok – nummer hundre og førti

Det siste løftet: Åpenbaringen av Elia's rolle før Herrens dag

Jeff Pippenger

2024-03-16

Det siste løftet i Det gamle testamente er at før Herrens store og forferdelige dag kommer, skal Elia komme.

Kom i hu loven til Moses, min tjener, den som eg baud han på Horeb for heile Israel, med forskrifter og domar. Sjå, eg sender dykk profeten Elia før Herrens store og fryktelege dag kjem. Han skal venda hjarta åt fedrane til borna og hjarta åt borna til fedrane, så eg ikkje skal koma og slå landet med bann. Malaki 4:4–5.

Den Elia som kommer forut for «Herrens store og forferdelige dag», er et individuelt sendebud, og også den bevegelse som er knyttet til budskapet sendebudet forkynner. Den Elia som blir sendt, er derfor de hundre og førtifire tusen som ikke smaker døden, slik Enok og Elia representerer. De er dem som blir løftet opp som et banner ved den snart kommende søndagsloven.

Elia på den siste dag ble også representert ved døperen Johannes, men Johannes representerte ikke de hundre og førtifire tusen. Han representerte dem som slutter seg til bevegelsen og tar imot den siste dags budbærers budskap, og som deretter blir drept av pavedømmet i timen med søndagslovkrisen, som begynner ved den nært forestående søndagsloven og ender når Mikael står opp og pavedømmet kommer til sin ende uten noen til å hjelpe.

Elia er fremstilt på Karmel-fjellet, og Johannes er fremstilt i Herodes' bankettsal. Disse to historiske vitnene identifiserer de to gruppene av Guds folk i de siste dager som er fremstilt i Åpenbaringen kapittel sju. De hundre og førtifire tusen og den store skare svarer til Karmel-fjellet og Herodes' fødselsdagsfest. Disse to profetiske linjene gir et sikkert referansepunkt for nøye å identifisere elementene ved det åttende hodet, det vil si av de sju hodene i Åpenbaringen sytten, med tilstrekkelig profetisk detalj til å klargjøre hvordan og hvorfor den siste presidenten, som er den åttende presidenten som er av de sju, blir Amerikas forente staters store diktator i de siste bevegelser av det sjette riket i Bibelens profeti.

Ved søndagsloven blir den trefoldige forening fullbyrdet.

«Ved det dekret som håndhever innstiftelsen av pavedømmet i strid med Guds lov, vil vår nasjon fullstendig løsrive seg fra rettferdigheten. Når protestantismen skal strekke sin hånd over kløften for å gripe den romerske makts hånd, når den skal rekke over avgrunnen for å slutte hånd med spiritismen, når vårt land, under innflytelsen av denne trefoldige union, skal forkaste ethvert prinsipp i sin grunnlov som en protestantisk og republikansk regjering, og skal treffe tiltak for utbredelsen av pavelige usannheter og villfarelser, da kan vi vite at tiden er kommet for Satans forunderlige virksomhet, og at enden er nær.» Testimonies, bind 5, 451.

Likevel finnes det i denne illustrasjonen en rekkefølge, og denne rekkefølgen er et emne i det inspirerte ord. Det er en hendelse som inntreffer ved dekretet, som i én forstand er en enkeltstående hendelse, men som i virkeligheten er en meget nøye ordnet rekke av hendelser. Ved «dekretet» opphører De forente stater å være det sjette riket i Bibelens profeti, noe som betyr at det er der det sjuende riket begynner, men det sjuende riket samtykker i å gi sitt rike til dyret. Når den falske profeten blir beseiret, inntar dragen sin posisjon og gir umiddelbart halvparten av sitt rike til dyret.

På Karmelfjellet var det fire hundre og femti Ba'als profeter, og der fire hundre lundprofeter som var i Samaria og åt ved Jesabels bord.

Send derfor bud og kall nå hele Israel sammen til meg på Karmel-fjellet, likeså de fire hundre og femti Ba'alsprofetene og de fire hundre Asjera-profetene, som eter ved Jesabels bord. 1 Kongebok 18:19.

Elia identifiserer konfrontasjonen på Karmelfjellet som en strid, ikke bare om hvem som var den sanne Gud, men også om hvem som var den sanne profeten.

Da sa Elia til folket: Jeg, ja jeg alene, står igjen som en profet for Herren; men Ba'als profeter er fire hundre og femti mann. 1 Kongebok 18:22.

Da Elias' offer ble fortært av ilden som fór ned fra himmelen, drepte han deretter med sine egne hender de fire hundre og femti Ba'al-profetene.

Og Elia sa til dem: Grip Ba'als profeter; la ikke én av dem slippe unna. Og de grep dem; og Elia førte dem ned til bekken Kison og drepte dem der. 1 Kongebok 18:40.

Baal var en falsk mannlig guddom, og de fire hundre lundprofetene, som fremdeles var hos Jesabel og åt ved hennes bord i byen Samaria, var profetene for den kvinnelige guddommen Astarte. Den kvinnelige guddommen overlevde Elias' nedslakting av profetene på Karmelfjellet.

«Folket på fjellet kaster seg ned i frykt og ærefrykt for den usynlige Gud. De kan ikke se på den klare, fortærende ilden som er sendt fra himmelen. De frykter at de skal bli fortært i sitt frafall og sine synder. Med én røst roper de, og ropet gjenlyder over fjellet og kastes tilbake til slettene nedenfor dem med fryktinngytende tydelighet: «Herren, han er Gud; Herren, han er Gud.» Israel er endelig vekket og avført sin villfarelse. De ser sin synd og hvor dypt de har vanæret Gud. Deres vrede opptennes mot Ba'als profeter. Med forferdelig skrekk var Ahab og Ba'als prester vitne til den underfulle åpenbarelsen av Jehovas makt. Igjen høres Elias' røst til folket, i forbløffende myndige ord: «Grip Ba'als profeter; la ikke én av dem slippe unna.» Og folket var rede til å adlyde Elias' ord. De grep de falske profetene som hadde forført dem, og førte dem ned til bekken Kison, og der drepte Elia med sin egen hånd disse avgudsprestene.» Review and Herald, 7. oktober 1873.

Karmelberget er et forbilde på den snart kommende søndagsloven i De forente stater. Det er da banneret til de hundre og førtifire tusen (forbildet ved Elia) blir løftet opp. Det er der det ekte protestantiske horn tydelig blir åpenbart i kontrast til det forfalskede protestantiske horn, som er i Samaria og eter Jesabels kost. Det er der det republikanske horn, som var blitt hornet for både kirke og stat fram mot Karmelberget, kommer til sin ende som det sjette riket i Bibelens profeti. Det som

da står igjen, er Akab og hans tifoldige nasjon, og Jesabel, som har skjult seg i Samaria mens hun holder måltid med frafalne protestanter. Det sjette riket er fullendt, og regnet kommer da uten mål.

Ved Herodes' fødselsdagsfest befinner Elia, representert ved Johannes døperen, seg i det romerske fengselet og venter på utfrielse eller død. Det finnes ingen Ba'als profeter til å utføre bedragets dans, bare Salome, Jesabels datter. Herodes og hans kongelige venner er drukne av Babylons vin, for hans fødselsdag representerer også søndagsloven, og alle nasjoner begynte å drikke Babylons vin den 11. september 2001, lenge før den snart kommende søndagsloven.

Og etter dette så jeg en annen engel fare ned fra himmelen; han hadde stor makt, og jorden ble opplyst av hans herlighet. Og han ropte med mektig røst og sa: Falt, falt er Babylon, den store, og er blitt en bolig for onde ånder og et tilholdssted for enhver uren ånd og et bur for enhver uren og avskyelig fugl. For alle folkeslag har drukket av hennes hordoms vredes vin, og kongene på jorden har drevet hor med henne, og kjøpmennene på jorden er blitt rike av overfloden av hennes vellyst. Åpenbaringen 18:1–3.

Disse tre versene ble oppfylt da de store bygningene i New York, tvillingtårnene, ble styrtet ned ved et Guds berøring.

«Hvordan er det nå blitt til at det er blitt sagt at jeg har erklært at New York skal skylles bort av en flodbølge? Dette har jeg aldri sagt. Jeg har sagt, idet jeg så de store bygningene reise seg der, etasje på etasje: 'For noen fryktelige scener som vil finne sted når Herren reiser seg for å ryste jorden forferdelig! Da vil ordene i Åpenbaringen 18:1–3 bli oppfylt.' Hele det attende kapittel i Åpenbaringen er en advarsel om det som skal komme over jorden. Men jeg har ikke fått noe særlig lys angående det som skal komme over New York, bare at jeg vet at de store bygningene der en dag vil bli styrtet ned ved Guds makts vending og omveltning. Av det lys som er gitt meg, vet jeg at ødeleggelse er i verden. Ett ord fra Herren, ett berøring av hans veldige makt, og disse veldige konstruksjonene vil falle. Scener vil finne sted hvis fryktelighet vi ikke kan forestille oss.» Review and Herald, 5. juli 1906.

Den snart kommende søndagsloven er fremstilt ved den andre røsten i Åpenbaringen kapittel atten, og den representerer Akabs Karmelfjell og Herodes' fødselsdagsfest. Herodias, som også er Jesabel, er ikke til stede ved Herodes' drukne fest, slik Jesabel var fraværende fra Karmelfjellet. Inntil søndagsloven har hun vært glemt under de sytti symbolske årene av jorddyrets herredømme, det sjette riket i Bibelens profeti. Da Jesabel mottok sitt dødelige sår i 1798 og 1799, begynte det sjette riket (De forente stater) sin tid som det sjette riket i Bibelens profeti. Når det sjette riket tar slutt, vender hun så tilbake og begynner å synge sine sanger og driver hor med alle jordens nasjoner.

Hennes sanger om hor og vin ble profetisk innledet den 11. september 2001, men det var ganske enkelt beredelsestiden, slik dette hadde vært fremstilt ved de tretti årene fra 508 til 538, den første gangen hun besteg tronen. Inntil søndagsloven, når det sjette riket blir drept ved Elias' hender, har hun vært skjult i Samaria. På det tidspunkt blir Johannes Døperen holdt i hennes fengsel, i påvente av enten utfrielse eller død.

Herodes og hans fornemme venner var beruset av Babylons vin, da Salome, datter av Herodias (Jesabel), fremførte sin høyst forførende dans, og Herodes gir uttrykk for sine lystne og incestuøse begjær. Han er fullstendig betatt av sin stedatters seksuelle tilnærmelser og tilbyr henne inntil halve sitt kongerike.

Og da en beleilig dag kom, da Herodes på sin fødselsdag gjorde et gjestebud for sine stormenn, høvedsmenn og de fremste i Galilea, og da datteren til den nevnte Herodias kom inn og danset og behaget Herodes og dem som satt til bords med ham, sa kongen til piken: Be meg om hva du vil, så vil jeg gi deg det. Og han sverget for henne: Hva du enn ber meg om, vil jeg gi deg, inntil halvdelen av mitt rike. Og hun gikk ut og sa til sin mor: Hva skal jeg be om? Og hun sa: Hodet til Johannes Døperen. Og hun kom straks inn med hast til kongen og ba og sa: Jeg vil at du med det samme gir meg hodet til Johannes Døperen på et fat. Og kongen ble dypt bedrøvet; men for sin eds skyld og for deres skyld som satt til bords med ham, ville han ikke avslå henne. Og kongen sendte straks en bødde og befalte at hans hode skulle bringes. Og han gikk og halshugde ham i fengselet og brakte hodet hans på et fat og gav det til piken, og piken gav det til sin mor. Markus 6:21–28.

Den første røst i Åpenbaringen atten lød den 11. september 2001, og den andre røst lyder ved den snart kommende søndagslov. I den historien som fremstilles i Johannes kapittel seks, var den første røst i 2001 Kristi røst som underrettet sine disipler om at de måtte ete Hans kjød og drikke Hans blod, for Han var Himmelens sanne Brød. Denne perioden begynte i Galilea og endte med en utrenskning av Hans disipler som vendte seg bort fra Ham i Johannes kapittel SEKS, vers SEKSTISEKS. Denne historien begynte i Galilea med en kostprøve og endte ved håndhevelsen av dyrets merke, slik dette er forbildet ved tallet på pavens navn, som er SEKS, SEKS, SEKS. Galilea betyr «vendepunkt», og den 11. september 2001 var et profetisk «vendepunkt» (Galilea), og Herodes' fødselsdag var knyttet til lederskapet i Galilea. Den innledende røst i Åpenbaringen kapittel atten, og den avsluttende røst i Åpenbaringen atten, er begge fremstilt ved Galilea, som er et vendepunkt.

«Det er lærdommer å hente fra fortidens historie; og oppmerksomheten rettes mot disse, for at alle må forstå at Gud virker etter de samme linjer nå som Han alltid har gjort. Hans hånd sees i Hans verk og blant nasjonene nå, på samme måte som den har vært synlig helt siden evangeliet først ble forkynt for Adam i Eden.

«Det finnes perioder som er vendepunkter i nasjoners og menighetens historie. I Guds forsyn, når disse ulike krisene inntreffer, blir lyset for den tiden gitt. Dersom det blir mottatt, følger åndelig fremgang; dersom det blir forkastet, følger åndelig tilbakegang og skipbrudd. Herren har i sitt ord åpenbart evangeliets fremadstormende verk, slik det er blitt ført videre i fortiden, og slik det vil bli i fremtiden, helt til den avsluttende konflikten, da sataniske makter vil gjøre sin siste forunderlige bevegelse.» Bible Echo, 26. august 1895.

Galilea i 2001, og Galilea ved den snart kommende søndagsloven, angir når lyset fra den sene regn blir utøst. I 2001 var det en tilmålt utgytelse, men ved den andre røst blir det utøst uten mål, slik det fremstilles ved den veldige utgytelsen etter at Elia drepte Ba'als profeter, noe som fant sted ved Herodes' fødselsdagsfest. Herodes' fødselsdag angir fødselen av det sjuende riket i Bibelens

profeti, som umiddelbart følger døden til det foregående riket. De forente stater begynte å regjere i 1798, ved det femte rikets død, og ved Ba'als profeters død er det sjuende rikets fødselsdag kommet. Dette sjuende riket er representert ved Akabs tidelte nordrike, og ved Herodes, en representant for det tidelte nordriket i det hedenske Roma.

Og de ti horn som du så på dyret, disse skal hate skjøgen og gjøre henne øde og naken, og de skal ete hennes kjød og brenne henne opp med ild. For Gud har lagt det i deres hjerter å fullbyrde hans vilje, og å være samstemte og gi sitt rike til dyret, inntil Guds ord er blitt oppfylt. Og kvinnen som du så, er den store stad, som har kongedømme over jordens konger. Åpenbaringen 17:16–18.

Herodes samtykker i å oppfylle eden han ga Salome, og gi henne Johannes' hode, og hans ed ble fremstilt som å gjelde inntil halvdelen av hans rike. De ti kongene i De forente nasjoner, til tross for at de hater skjøgen, samtykker i å gi sitt syvende rike til det åttende hodet, som er av de sju foregående hodene. De samtykker i et rike som bygger på sammenslutningen av den verdensomspennende staten med hennes verdensomspennende kirke. Men ekteskapet er et latinsk ekteskap, ikke et engelsk ekteskap, for deres ekteskap blir fremstilt ved at «kvinnen» hersker «over kongene». I et latinsk ekteskap beholder familien kvinnens etternavn, ikke mannens, og navnet på dette dobbelte ekteskapet er et viktig element i den profetiske fortellingen.

«Konger og herskere og stattholdere har satt på seg antikrists merke, og fremstilles som dragen som går ut for å føre krig mot de hellige—mot dem som holder Guds bud og har Jesu tro.»
Testimonies to Ministers, 38.

Vi vil fortsette denne studien i den neste artikkelen.

Det ord som Jesaja, Amos' sønn, skuet om Juda og Jerusalem. Og det skal skje i de siste dager at fjellet der Herrens hus står, skal være grunnfestet på toppen av fjellene og opphøyd over haugene; og alle folkeslag skal strømme til det. Og mange folk skal gå av sted og si: Kom, la oss gå opp til Herrens fjell, til Jakobs Guds hus; og han skal lære oss sine veier, og vi vil vandre på hans stier. For fra Sion skal lov utgå, og Herrens ord fra Jerusalem.... Og på den dag skal sju kvinner gripe fatt i én mann og si: Vi vil ete vårt eget brød og kle oss i våre egne klær; la oss bare få bære ditt navn, så vår vanære blir tatt bort. På den dag skal Herrens spire være til pryd og herlighet, og jordens frukt skal være til storhet og skjønnhet for dem av Israel som er sluppet unna. Og det skal skje at den som er tilbake i Sion, og den som blir igjen i Jerusalem, skal kalles hellig, hver den som er oppskrevet blant de levende i Jerusalem: når Herren har tvettet bort urenheten hos Sions døtre og renset Jerusalems blodskyld bort fra dets midte ved dommens ånd og ved fortæringens ånd. Jesaja 2:1–3, 4:1–4.